

Выходить во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы в день 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция «Дѣла» и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Репортажи и корреспонденция принимаются по числу 6 кр. бѣ отъ одной строчки початной, въ рубр. «Надобелане» по 20 кр. а. в. Редакция неопечатаный вѣдѣй отъ порта.

Предплату и инсерты принимаютъ: **У Львовѣ** Администратія «Дѣла», **У Відни** Naassenstein & Vogler, Wallischgasse 10; **M. Duker**, Kiemeergasse 13; **G. L. Daube & Co.**, Singerstrasse 4. **Во Франкфуртѣ** M. Naassenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. **Во Парижѣ** Agence Havas. **Во Россіи** Редакція «Кіевской Старины» въ Кіевѣ, почтовой уряди «Газетна Бюро» В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Раалли 9.

ДѢЛА

Предплатна на «Дѣло» для Австрій: *для Россіи:*
 на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
 на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. «Библиотеки» . . . съ дод. «Библиотеки» . . .
 на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
 на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самъ додатокъ: . . . на самъ додатокъ: . . .
 на цѣлый рікъ . . . 5 ар. на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
 на півъ року . . . 2-50 на півъ року . . . 2-50 р.

Для Заграниччя, окрімъ Россіи:
 на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
 на півъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. «Библиотеки» . . . на самъ додатокъ: . . .
 на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Просимо нашихъ Вп. Предплатниківъ о скорѣ надсланнѣ предплату и впробнѣ залеглости.

Справа «Народного Дому».

II.

По наведенню вгаданныхъ въ попереднѣмъ числѣ «Дѣла» документѣвъ, въ которыхъ вѣсды говорится о Русинахъ мѣста Львова, яко властителяхъ фундаціи «Народный Дѣмъ», авторъ брошюры переходитъ до статута общества «Народный Дѣмъ», подтвержденного, съ вѣстереженнемъ правъ львовскихъ Русинѣвъ, въ 1869 годѣ. Авторъ варазъ въ 1-шѣмъ артикулѣ статута бачитъ нарушеннѣ права цивильнаго, бо тамъ сказано: «Русскій народный институтъ подъ названіемъ «Народный Дѣмъ» есть общество Русинѣвъ, которое вознамеѣряеть русскій языкъ образовати, словесной дѣятельности поспособствовати, науки и искусства развивати и такъ просвѣщеніе и нравственность межи русскимъ жительствомъ распространяти». Авторъ брошюры каже: «Юридично дуже цѣкавый уступъ, що «институтъ» есть общество»; фундаціа пѣсля права цивильнаго не може бути обществомъ; товариство може выступати тільки яко администраторъ фундаціи, але нѣякимъ чиномъ, яко властитель». Въ смыслѣ арт. 1-ого говорится и въ дальшихъ артикулахъ статута не о фундаціи але обществѣ. И такъ арт. 4. каже, що «для осуществленія цѣлей института (роз. яко общества) служатъ слѣдующія средства: а) въ городѣ Львовѣ положенная реальность подъ ч. 78. м. и т. д. «Тутъ — замѣчає авторъ — цѣла стаетъ средством». А артикулъ 34. статута признає «всеобщему собранию» право «на продажъ, замѣну, преобразование, заставъ или постоянное обремененіе коренного имѣнія института»; артикулъ же 71. постановляє навѣтъ, що на випадокъ розвязаня института (роз. общества) «о близкомъ опредѣленіи употребленія всего имѣнія института рѣшаеть всеобщее собрание». Авторъ рѣшучо запрещаетъ всяке таке право «всеобщему собранию»: общество, яко часовый завѣдатель фундаціи для Русинѣвъ мѣста Львова не має права говорити анѣ о продажѣ та замѣнѣ, анѣ о розвязаннѣ та иномѣмъ якомъ «употребленіи» фундаціи.

Дальше розбарає авторъ эти артикулы статута, де говорится о членахъ института. Особливо цѣкава выходитъ рѣчь, коли сопоставити съ собою артикулы 9 и 11. Въ арт. 9 сказано мѣжь ишимъ: «Членомъ института стаетъ каждый Русинъ, который: 1) до фонда института варазъ или частями сложилъ по крайней мѣрѣ 10 ар. а. в. или што на 10 ар. цѣннымъ подарилъ институту, приданого къ науковимъ или искусственнымъ сборамъ...» а въ арт. 11 сказано: «Кто на цѣль института який датокъ сложить или што небудъ цѣнного подарить, стаетъ благодѣтелемъ института». Зъ того — каже авторъ — выходитъ въ практицѣ такъ, що «Явдыки, Лабашъ та Марковы» пѣвдоятъ подъ арт. 9., а «Качалы, Романчуки, Заячківскій, Барвѣньскій» подъ арт. 11; перші стаютъ членами съ вѣсми правами, а другі благодѣтелями безъ нѣякихъ правъ и безъ голое въ дѣлахъ института. Такимъ чиномъ — заключає авторъ — нынѣшнѣ общество «Народный Дѣмъ», товариство приватне, «присвоило собі и доси держитъ фундацію цѣсарску mala fide въ своихъ рукахъ и повертає ви... для своихъ особистыхъ, партійныхъ а радше которіихъ и вовѣмъ не народныхъ цѣлей... не выповное анѣ постановъ первѣтнихъ документѣвъ фундаціиныхъ, анѣ навѣтъ постановъ своихъ власныхъ статутовъ и працов на шкоду руской народности, руской мовы, руской освѣты, отже и на шкоду въ першій линіи управленыхъ Русинѣвъ мѣста Львова». Самъ авторъ, написавши тѣ слова, выкликає: «Тяжкія закиды! Въ нашѣмъ народнѣмъ интересѣ мы вѣс повинни бажати, щобъ они были неправдивы, але...» — и тутъ авторъ береть наводити подрѣбно закиды управляющимъ совѣтамъ института. Переглянѣмо въ короткости тѣ закиды автора брошюры.

доходѣвъ фундаціи председателю совѣта по 600 ар. рѣчно, хотяя арт. 42 статута постановляє, що «члены упр. совѣта пріймаются вѣсѣмъ трудовъ изъ пожертвованія для дѣла института безъ требованія винагорода». Большѣ фактѣвъ авторъ не въ силѣ навести.

б) Зарядъ «Народного Дому» за вѣсъ протягъ 34 лѣтъ ажъ до нынѣшного дня не выковнавъ ще анѣ одной въ цѣлей даровизны, не выготовивъ приписаного закономъ акту фундаціиного (Stiftungsbrief) и не вывѣвъ институтъ, яко фундаціи, въ жизнь. Шо большѣ. Мимо того, що губернїемъ ще 26 червня 1850 р. привозило даровану Русинамъ мѣста Львова реальность «Народного Дому» подъ ч. 78 вантабулювати, до нынѣшного дня реальность тая не вантабулювана и нынѣ еще въ табули мѣста Львова фигурує яко власность фонду шкѣльного. Ба и въ ново-заложеныхъ отъ 1 грудня 1884 р. книгахъ gruntовыхъ «Народный Дѣмъ» все оставъ властностью фонду шкѣльного.

в) Зарядъ «Народного Дому» доси ще не вдавъ справы, чи и въ який способъ була переведена колявдація будовы головного, на вгарищахъ академіи адвинного будынку «Народный Дѣмъ». Доси не вѣтнѣно автентично, колько коштувала тая будова.

г) Въ «касовыхъ отчетахъ», які предкладаются загальнымъ зборамъ, нема докладного билансу и специальнаго обзору стану магковового института. Референтъ торѣчної контролюющей комисіи (о. Гойданъ) скававъ на зборѣ, що въ институтѣ провадитъ звышь 30 всякихъ «счетовыхъ» книжокъ, але нема анѣ «головной книги» анѣ «инвентаря».

д) Управляющей совѣтъ умѣтивъ власнѣ фонды «Народного Дому» и тѣи, що стоятъ подъ его зарядомъ, въ «Общѣмъ рольничо-кредитовѣмъ Заведеніи» чи то на вкладковѣ книжочкѣ чи на conto-corrente на суму звышь 100.000 ар. «Народный Дѣмъ», яко фундаціи, повиненъ умѣщати всяке свое майно только въ такихъ закладахъ финансовыхъ, котрі мають популярну обвлекку и суть певні. Капиталы «Нар. Дому» умѣщувано въ «Общ. рольничо-кред. Заведеніи» навѣтъ тогды, коли вже вѣтнѣтый бувъ небезпечный станъ банку, — а прѣдѣль одинъ и тѣи самѣ люде ведутъ дѣла въ одной и другой институтѣ. А коли дѣла банку стояли вже якъ найгірше, скликавъ у-

правляющей совѣтъ «Народного Дому» загальнѣмъ зборѣ, на котрѣмъ появилось внесеньє, щобы «Народный Дѣмъ» давъ своимъ недвижимымъ майномъ ипотеку на велику повичку въ який польской або жидѣвскій институтѣ для ратованя банку.

е) Зарядъ «Народного Дому» до сей поры не упорядкувавъ и не отворивъ библиотеки. Такъ само нема доси и мовы о упорядкованнѣ и отвореннѣ музея. Авторъ полемизує противъ замѣту, мовѣ-бы то на библиотеку и музей въ «Народный Дѣмъ» не було помѣщеня.

Одѣсля переходить авторъ до политично-народной стороны и чинитъ институтѣмъ такі дальшія закиды:

ж) «Народный Дѣмъ» отъ давна вже оставъ въ рукахъ тыхъ люде, що то отступили отъ програмы патриотѣвъ въ «Ряды Руской» въ 1848 року, нашого народу не уважали народомъ, языкъ нашъ негували, отчуждали интеллигенцію отъ народа, роздвоили и ослабили галицкихъ Русинѣвъ на довгі дѣсятки лѣтъ. Интеллигентне москвофильство — каже авторъ — мертвило духа, підкошувало всяку инициативу, всяку охоту до практичной працѣ на власнѣмъ грунтѣ; литературна дѣйшла до крайного упадку и мертвечины, мова калѣчилась нечужбымъ способомъ...

жизнь народне почато добачати тамъ только, де добачено державу... А коли съ почеткомъ 1870-тыхъ рр. духъ народный проснувся и пробудився, войовано съ нимъ, якъ съ наибольшимъ ворогомъ... И «Народный Дѣмъ» систематично працовавъ надъ тымъ, щобы вѣс матеріальнѣ и науковѣ засобы институтѣи повернути на осяженнѣ своихъ партійныхъ и антинародныхъ цѣлей, а рѣвночасно щобы до институтѣи не допустити люде молодшихъ и не дати имъ можности сѣбно працовати для добра народу. Въ 1870 р. «Народный Дѣмъ» розвивъ сполучену молодѣжь академичну подъ назвою «Академична Бесѣда» на два таборы, взявъ въ свою протекцію выдѣлившихся зъ мѣжь 89 академикѣвъ 13 молодѣвъ подъ проводомъ Вол. Стебелевского и Ор. Авдыковского и давъ имъ бесплатно три комнаты, котрі мала заняти спѣльна «Акад. Бесѣда». Кинено перше яблоко роздору межи молодежью, котрый тревая и до нынѣ. Въ 1872 годѣ «Народный Дѣмъ» выкинувъ «Руску Бесѣду» дѣятого, що вѣсѣли въ выдѣль «народовѣцъ»,

ВЪ КАРПАТАХЪ.

Написавъ Иванъ Мечуй.

Долна Дунайца. Буря въ Карпатахъ.

Въ мѣстечку Старому-Санчи, котре стовить вѣе въ горахъ, кѣнчается залѣзна дорога. Одѣ Старого-Санча до Шавницѣ, куды я ѣхавъ на воды, треба було ѣхати 40 верстовъ коньми по шоссе. Я взявъ мѣсоце въ почтовому дуже доброму омнибусѣ и передъ обѣдомъ выѣхавъ въ дорогу. Шоссе, обсаждено старыми сливами-угорскими, вѣется по широкой долинѣ поваядъ самымъ Дунайцемъ. Синій неглыбой Дунаецъ быстро чиняє все нѣбы зъ-горы, переливаючы свои хвѣль по камнѣи и своимъ тихимъ шумомъ розвѣселе мертву тишу долины. По обидва бока широкой долины поднимаются рядами круглы горы, закрыты густыми ялиновыми лѣсами. Долина Дунайца въ сѣмѣ мѣстои доволѣ широка, ажъ ляснѣвать проти сонца зеленыя роскошныхъ нивъ. Густа ишеница, высоке жито, зеленый овесъ, рѣпакъ, ячмієнѣ мерезать полосами всю долину и нагадують родючій нивы на Украинѣ. Шкода только, что такихъ долинъ дуже мало въ Карпатахъ. Отъ передъ моими очима майнула нѣмецка колодоня зъ высокими бѣлыми муроваными домами, котры тонуть въ зеленыхъ грушевыхъ та славныхъ садахъ. Отъ мы переѣхали деревянный мѣстѣ на Дунайца, покритый покрѣило. Долна

отъ все ввизла та вузца. Зеленя горы поднимаються все выше та выше. Вони перерѣзаны подекуды вузкими долинами, въ котрыхъ шумять горскіи потоки, то дзорчатъ маленький быстри течіи. Дѣнь бувъ погожий, соняшний. Въ глыбокихъ долинахъ стояла сиза постачна мгла, вкрываючы далекии верхи горъ нѣбы прозрачнымъ серпанкомъ. Надъ Дунайцемъ, на першихъ низкихъ терасахъ горъ заманячѣли мазурокі хаты, невеличкі села. Вони тонули въ старыхъ садахъ. Червоноватѣ небѣлей хаты лѣди було видко за старыми сливами та кволицями. Яка дивна изомрудна зеленя блыщала въ тыхъ садахъ! Якъ ясно ласнѣла зелена трава въ садахъ, блыщавъ зеленый лѣстъ на деревѣ! Нѣгде менѣ не траплялось бачити такои яснои зелени такого густого зеленого лѣсту на деревѣ, якъ въ Карпатахъ. Та й не диво, коли тутъ дощѣ поливають землю сливе што дия!

Якѣ бувають дощѣ въ Карпатахъ, менѣ прійшлося таки заразъ довѣдатися. Я примѣтивъ, що за Дунайцемъ въ узкихъ та довгихъ долинахъ мгла стаетъ все темнѣйша та густѣйша, а далѣ зовѣсѣмъ закрыла туманомъ далекии узирѣ долины. Сонце невыносно некло. Въ воздухѣ поднялася якась важка пара, душна, гаряча, неначе въ лазни. Зъ-за верхѣвъ далекихъ горъ выкочили круглы хмары, бѣлы, якъ сѣбло, жвавы, ворухливы, якъ живѣ сѣбло. Вони ворухились, неначе живы, роздаючыся на все боки. Слѣдкомъ за ними выоунулись чорныи густыи хмары, неначе чорныи дымѣ, якіи буває въ велику пожежу, якъ

отъ часомъ горять смоляны та дѣгтарныи ряды краминчи въ жидѣвскихъ мѣстечкахъ. Деся далеко замгогѣла блыскавка, бѣда, дробненька, неначе хтосъ гравоя, перекидаючыся по небѣ золотыми мячиками. Сонце стало темнѣйше, втрашило половину ясности своего свѣта. Горы почорнѣли. А ограшныи чорныи хмары швидко высоувались зъ-за горъ, клубками летѣли въ оанѣ небо и закрыли сонце. Увесѣ пейзажъ сразу вкрывся густыми тѣнями. Горы вкрыты ялиновыми лѣсами, стояли, нѣбы обгорѣлы после пожежи. Хмары спускались надъ горами все низче та низче. На дворѣ неначе змеркло. Отъ одна хмара нѣбы виала зъ неба и зачепила вершокъ найвышочей горы, друга хмара сѣла на тѣмѣ другой горы. Швидко верхи горъ закуталось въ хмары и Карпаты нѣбы піднерали, якъ стовпы, чорну стѣлу зъ густыхъ хмаръ. На дворѣ стало зовѣсѣмъ поночи, якъ въ позныи темный вечерѣ. Горы отали чорны, якъ вугѣль. Довгыи долины тяглися далеко на все боки, якъ темныи коридоры. Пейзажъ ставъ фантастичный, нѣбы не надземный, а підземный. Здавалось, что мы подѣ землею, въ якихосъ величественныхъ копалыняхъ, котры несподѣвано освѣтивъ сверху каламутный змерковый свѣтъ. Коли се сразу блыснула страшна блыскавка завширши зъ долоно; вона выкочила зъ хмаръ, якъ огневый змыи, и округлилась, звилась, якъ гадина и оперезала пѣвъ неба. Страшный свѣтъ внавѣ на чорныи долины. Вдаривъ ограшный грѣмѣ. Пейзажъ ставъ похожий на Тартаръ. Грѣмѣ гремѣвъ нѣбы падали гарматы. Червоныи свѣтъ одѣ блы-

скавки нѣбы запаливъ пожежу на горахъ и долинахъ. Здавалось, нѣбы горы тѣли й жеврѣли, якъ розпечене залѣзо. Картина была ограшна, якъ некло. Наступало одно зъ тыхъ зъявиць природы, передъ котрымъ въ Индіи лвы та тигры стаютъ смиреннѣйшій одѣ ягвять и ховаються въ пещерѣ разомъ съ чоловікомъ...

Посыпалось рѣдкѣи краплѣи дощу, великѣи, якъ льсовѣи горѣхи, важкіи якъ розтопленое олово, а потѣмъ сразу полавъ дощѣ, якъ зъ вѣдра. Здавалось, нѣбы розверзлись небоа и зъ-вѣдтѣлы лилась цѣла рѣчка на землю. Все закуталось, нѣбы пірнуло въ воду. Невидно було навѣтъ отовѣвъ телеграфа. Здавалось, что мы попали на дно якоисъ рѣчки, де вода пыне и подѣ нами и надъ нами. А страшна блыскавка мигає та мигає — деосъ близько, неначе попередъ коней. Грѣмѣ гремитъ, якось урывчато, неначе зъ рушницѣ палить коло самого омнибуса. Дощѣ проливается въ омнибусѣ черезъ щѣльныи вѣконцы и забрызкує насъ. Проти мене сидѣла якась удювица въ траурѣ, нѣвроку ѣи така широка, что зайлила своєю особю два нумеры. Вона підбирала та підгортувала свою сукню, бо на неѣ брызкало и хлопало одѣ вѣконцѣ, неначе мы сидѣли не въ закрытомъ омнибусѣ, а просто на дощи.

Черезъ пѣвъ години дощѣ переставъ. Черезъ шоссе лилася вода зъ горъ, якъ черезъ греблю. Зъ уоѣхъ долины въ Дунаецъ лилися окаженѣи потоки каламутной воды. Скродъ въ горахъ шумѣла та булькотала вода. Грѣмѣ падавъ на телеграфныи стовпы, бо швидко мы налѣчили

самому Клягенуртову, а три дни маневру воюючим.

ЗАГРАНИЦЯ.

Росія. Выбѣдъ царя и наслѣдника престола до Кромержа наступитъ 19 або 20 с. м. Зѣдъ мають съ царемъ выхати кн. Волжовицькии, п. Ванновскій.

Нѣмечина. Походъ нѣмечкои ескандри на Занзибаръ скончився часливо и скорше, якъ то можно було сподѣватися.

НОВИНКИ.

Выдѣлъ руского „Народного Дому“ въ Чернівцяхъ отъзывается збъ взгляду на то, що вже за повтора мѣсяця кончается дозволеный речичецъ до збирани складокъ, до всѣхъ Русинѣвъ, чтобы въ томъ полѣднѣмъ хочъ же короткомъ часѣ пильно занялись збираниемъ жертвъ на тую народну овцяню, яку задумують задвинути собѣ буковинской Русины.

на островѣ Яапъ есть испанскій резидентъ. Доси однакожъ Иопане не зробили нічого для оныхъ островѣвъ а навѣтъ незакладали тутъ своихъ колоній. Нѣмці потребуючи робѣтниківъ до своихъ колоній на Новѣй Гвинеи и догдѣн отакіи для своихъ корабльѣвъ, що идуть въ Австралію черезъ Нову Гвинею до вхѣднѣю Азії заняли тутъ кілька островѣвъ змылаючись на постановѣ берлинской конференціи въ справѣ посѣловѣстѣ надъ Конгомъ, побѣла котрыхъ може хтось тогды мати якісь претенсіи до заморскихъ посѣловѣстей, коли бнъ фактично взывъ ихъ въ свое посѣданье.

Англія. Рухъ выборчій въ Англіи есть теперь въ повдѣмъ розгарѣ а рѣжны люде и оторопництва стараютъ теперь позыскати собѣ прихильниковъ и выголосують на доврѣочныхъ зборахъ и митингахъ бесѣды, котри могли бы имѣтъ наибольшее прирѣднати выборчѣвъ.

Банкъ рустималый, котрый теперь есть въ ликвидациі, оголосилъ замкненне рахункѣвъ за І. цѣврѣкъ 1885. Зъ рахункѣвъ показуея, що на 34958 довжничѣвъ оплатити зовсѣмъ 7952 або близко одна четверта часть. Сплатчена доси сума выноситъ 1,832,726 зр. або майже 1/3 часть довгѣвъ а позѣстае же до сплатченя 4,374,887 зр. Такъ сплатчено вже майже 1/3 часть лицѣвъ заставныхъ.

театръ до Станиславова, де вже 1 л. вересня дастъ перше представленье. Карты абонментовыи вже нынѣ можна добтати въ антиці Амвровича въ Станиславѣвъ.

Выдѣлъ Руской Бесѣды въ Тернополѣ и филиѣ тов. „Провѣста“ окладае также прилюдну подяку за ласкаву участь въ вечеринкахъ въ памяти Н. Костомарова 2 и. от. сѣрпня Вп. пп. Стефанія Студинской и Евгения Заричкоі, котрыхъ имена въ лѣтѣвъ ч. 85 „Дѣла“ черезъ недоглядъ проущено.

Въ перемыслий епархіи не будо въ послѣднихъ дняхъ нѣбкихъ змінивъ въ статусѣ духовновѣства епархіального, тожъ и нема сего тыждня въ „Дѣлѣ“ вѣстоы зъ той епархіи.

„Впрывѣ на поли руской литературы“, оголосуваний проф. д-ромъ Омеляномъ Огоновскимъ въ университетѣ, розвиваються съ каждымъ рокомъ що разъ краше. Послѣднего курсу було обчитаныхъ и передрукованыхъ шѣсть рефератѣвъ а именовано читали: 1) Величко (богословъ): „Оцѣнка повѣсти Захаръ Баркутъ Ивана Франка. 2) Олесницкій (богословъ): „Оцѣнка повѣсти Ивана Нецуча „Причена“. 3) Александръ Кулачковскій (черезъ 2 лекціи): „Оцѣнка роману Мирного и Бѣлика: Хиза релутъ волы, якъ яола повній?“, 4) Иванъ Прійма: „Оцѣнка роману Мирного „Повѣя“. 5) Евгений Козакевичъ (черезъ 2 лекціи): „Крепачка доля въ поевіяхъ Шевченка“. 6) Богдъ Кирѣвъ (богословъ): „Студія про „Защорожчѣвъ“ Ивана Нецуча“.

Испытъ зрѣлости въ гимназіи въ Коломиѣ зложили кромѣ поименованыхъ вже въ одній зъ попереднихъ чч. „Дѣла“ абитуриентѣвъ: Омелянъ Веоловскій, Северинъ Гаванской и Николай Сваричевскій. (Мѣжъ наведенными попередно абитуриентами суть два Поляки: Кульничкій и Лукшевичъ.)

„Нубаръ“, збѣрничъ русно-украинскихъ квартетѣвъ, высланий уже воѣмъ П. Т. преддѣлникамъ, котры до теперь замовали. Новы замовленя приймають часописи: „Дѣло“, „Ватковщина“, „Зоря“ и другіи. Достати можна также въ книгарняхъ: Стравинскійскій, Сейфартъ и Чайковский, Лукашевича, въ канцеляріи товариства „Провѣта“ у Львовѣ и въ книгариі Гілеца въ Тернополѣ. Цѣна прѣвѣтника 1 зр. 20 кр., съ пересылкою 1 зр. 25 кр.

Въ справѣ сулентѣвъ гимназіальныхъ. Министерство просвѣты постановило при сегорѣчнѣмъ именовано приступити до дефинитивной именованя сулентѣвъ, а то для того, бо черезъ зменшенне студентѣвъ на выдѣлахъ философическихъ грозить недостача учительѣвъ для шкѣлъ середныхъ. Доси именовано вже 30 сулентѣвъ, а также само число має ще бути именовано. Кромѣ того постановлено еще въ иншій способъ поправити долю сулентѣвъ и кандидатѣвъ звания учительского въ школахъ середныхъ.

Выставлен на лицитацию села: Перекопы (за цѣну 49,000 зр.), Томашовці и Дуброва (32,000 зр.) въ судѣ станиславѣвскѣмъ; Залуче Вѣрѣвка (100,000 зр.) въ судѣ тернопольскѣмъ; Ольшаникъ (32,000 зр.) въ судѣ самборѣвскѣмъ.

До рады повѣтовѣвъ въ Мостискахъ выбранный при доповнячнѣмъ выборѣ зъ болшихъ посѣловѣстей Едвардъ Дудзънскій началъникъ общару дворокѣвъ.

Именованя и перенесеня. Іосифъ Грминацкій (Русинъ), суботстатъ нотаріальный въ Тернополѣ, именованный нотаремъ въ Нижанковичахъ. — Заступникомъ директора въ ризѣвскѣмъ гимназіи, на мѣсто перенесенного на директора до Львова п. Козыла, именованный п. Станиславъ Токарскій. — Староста Тустановскій перенесенный зъ Рѣшева до Бохнѣ.

Змѣна прѣзвища. Намѣстничтво позволило п. Романови Цукерови, арендаторѣвѣ добръ Розѣвниці пов. ярославского и п. Густавови Цукерови, адьюнктовѣ судовому въ Манастиркахъ, змінити свое дотеперьшнє родовє прѣзвище „Цукеръ“ на „Хорошицкій“.

Комитеты мѣсцевыи для справджываня Полякѣвъ вигнаныхъ зъ Пруссъ заявляея въ Рѣшовѣ, Самборѣ и Являдѣ. Они мають помагати комитетамъ центральныхъ у Львовѣ и Краковѣ. Центральный комитеты стараюся о дозвѣлѣ правительства збирати въ краю окладки для вигнаныхъ. Дозволяти збирати окладки на цѣли заграничней не може краевє намѣстничтво, а ажъ само министерство дѣль внутрѣшнихъ. Доси такого дозволу ще нема. Поляки однакожъ надѣюся, що министерство не отмовитъ. Побачимо!

Малый погромъ жидѣвъ повторився недавно въ Одесѣ. До жидѣвского ослену прійшовъ мужикъ и ставъ торгуватися съ жидомъ. Среди торгу прійшло мѣжъ ними до колотнечи, жидъ злавѣвъ мужика за кофѣръ и выдуривъ на улицю такъ осленю, що той упавъ на камѣни и сильно потонул. На крикъ мужика прибѣгла громада переходячыхъ робѣтничѣвъ, кинулась до ослену жидъ и въ одной хвилѣ зничила весь осленъ. Жидъ утікъ и схоронився въ близькомъ трактирѣ. Робѣтники кинулись и на сей трактиръ и зничили тамъ все, що имѣло подѣ руки пошало. Волѣдъ за

онимъ кинулись они и на другій жидѣвскій домы и ослены, однако за якісь часъ прійшла полиція и розбѣгнала товпу, подражнену провокующимъ поступованьемъ жидѣвъ.

Нещастя на жибзницяхъ. Дня 14 с. м. зѣткнулся потягъ куріерскій, идучій зъ Вѣднѣ до Берна съ потягомъ товарнымъ. Обѣ машины и 14 возѣвъ здрухотались зовсѣмъ, зъ людеи не отравилъ нѣкто житя, только гамбаникъ куріерского потягу бнѣтъ тяжко ушкодженє тѣла. Дня 16 с. м. зѣткнулись зновъ коло Федерляхъ два товарѣвъ потяги, зъ котрыхъ каждый мавъ по двѣ машины. Три подорожній возы скотились зъ насощу, на котрымъ наступило зѣткненє потягѣвъ, однакъ аѣ локомотивы, аѣ вѣкто зъ людеи не дознавъ нѣякого ушкодженя.

Позѣрна смерть. Въ Пенцингѣ коло Вѣднѣ привезли до шпиталю 11-лѣтнего хлонца Генриха Вальнера, котрый упавъ зъ дерева и отравилъ сеѣдомѣсть, хочъ не потерпѣвъ зовсѣмъ нѣякого ушкоды. По кількохъ дняхъ станъ его такъ погѣршился, що на послѣдокъ окончатовано смерть и завѣзвано родителѣвъ телеграфично, а хлонця зложено тымчасомъ въ трупарни. На другій день рано не найдено хлонца на первѣтнѣмъ мѣстоцѣ, а въ кутику трупарнѣ, де бнѣ сильно спавъ. Коли хлонца розбудула, росказувавъ бнѣтъ съ плачемъ, що пробудився въ ночи и почавъ кричати, бо думавъ что его замкнули до пивницѣ. Откнувшись мокре платье, котрымъ бувъ прикрытый, положило въ кутику и заснулъ. Родителѣвъ забрали хлонца до дому и маюгъ надѣю, що бнѣ зовсѣмъ подуеа.

Примусова асекураціа отъ огню. Моравскій выдѣлъ краевый окликъ на день 4 вересня с. р. анкеты, котра має радити намъ пытаньемъ: чи треба на Моравѣ завести примусову асекурацію будынкѣвъ отъ огню и на якихъ основахъ можна бѣ оперти такой закладъ асекураціальныхъ? Съ тымъ закладомъ мала-бѣ побѣла дотеперьшого пытия бути также сполучена безпримусова асекураціа нерухомостей. До згаданой анкеты завѣзвано не только послѣвъ оймовыхъ, а также и членѣвъ рѣзныхъ корпораціи экономическихъ.

Холера. Въ Марсиліи померло дня 16 с. м. 27 особѣвъ на холеру. — Въ цѣльѣ Иопанія занеужало дня 15 с. м. на холеру 4,522 особѣвъ а померло 1,727. Въ Мадридѣ занеужало того дня 46 особѣвъ а померло 17; въ провинціи Барцельона занеужали 42 а померло 29 особѣвъ.

Дрѣбній вѣсти. Въ Жизномирѣ, коло Бучача выбухъ дня 13 с. м. огонь и при сильнѣмъ вѣтрѣ въ короткомъ часѣ зничилъ 25 селянскихъ хатъ вразъ съ цѣлымъ сегорѣчнѣмъ добуткомъ. — Въ Букѣвнѣй, повѣта томмацкогѣ, выбрались були недавно селѣне Яковъ Умайло и Якимъ Логоза на дики до громадского лѣса. Логоза стрѣлнвъ такъ нещасливо до дика, що трафивъ своего товариша Умайлу и пострѣлнвъ его тяжко. Въ справѣ обѣй ведеея судове доходженє. — Въ Кутыкахъ найдено въ Днѣстрѣ утопленого 15-лѣтнего хлонца, котрый, якъ показалося, походивъ зъ Томира, пов. станиславѣвского. — Въ Свощовицахъ перестало правительство добувати сѣрку, черезъ что 600 робѣтничѣвъ позѣстало безъ зарѣбку; лишъ мала часть зъ нихъ дѣтала роботу въ копальняхъ соли въ Вѣличчѣ.

Вѣсти зъ Аепархіи Львѣвской.

Введеный въ отрудничтво въ Коронци, дек. угсѣцкого, о. Іванъ Залозцкій, по увѣленню зъ той посады о. Теодора Меленевича.

Завѣдателемъ парохіи Лука мала дек. скалатского, оставъ на дальше о. Левъ Чемернянскій, по пріянью его рѣзигнаціи на Пльѣвнѣ.

Митроп. консисторія вотавляла до президіи ц. к. намѣстничтва о згоду на запрезентованого на капелянью Пѣкровцѣ, дек. отрийского, о. Юліяна Дуткевича.

Для приватного отрудника въ Олешовѣ о. Емиля Сеневицкогѣ при неуждѣмъ пароку о. Терентию Якевичу, пріявлено ц. к. намѣстничтво дотацию 210 зр. зъ религіиногѣ фонду.

Президія ц. к. намѣстничтва годотѣя на каноничну инотитуду запрезентованыхъ оо. 1) Терапонтѣ Котовича на пр. Подберезцѣ и 2) Теодора Леонтовича на Малеховѣ.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Теофиль Томашевскій, приходникъ въ Мышкѣвцяхъ, деканату тернопольского, усоконився дня 2 л. сѣрпня с. р. въ 60 роцѣ житя а 34 овѣщенѣтва. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

„Вечерницъ“ (опѣвѣдана М. Гоголя). Перекладъ Михайла Обачного и Леѣв Украники, подѣ редакцією Олены Пѣдльки. — Така книжочка, обѣймаюча 40 сторѣницъ, вышшла (правомасєю сетнично) у Львовѣ въ друкарни товариства имени Шевченка и коштує 15 копѣекъ або 17 а съ пересылкою 19 крейцѣрѣвъ а. в. (Набути можна въ книгариі К. Лукашевича у Львовѣ готель Жоржа).

„Kwestja Kozacka w dziejach naszych. Sztytelnikom powieści „Ogniem i mieczem“. — Подѣ такимъ заголовкомъ безименный авторъ починея въ ч. 185 Dziennika Rozpaysk-ого зъ дня 15 сѣрпня с. р. критичну студію о историчной основѣ и тенденціи зѣвѣтной повѣсти Генриха Сенкевича „Ogniem i Mieczem“ зъ часѣвъ вѣтнѣвъ Богдана Хмѣльницкого зъ Польщею и ажъ въ передмовѣ паткаєа, що исторична тенденція Г. Сенкевича, проведена въ романѣ, баламутна. Зъ якого становища авторъ студіи чинитъ той докѣръ Г. Сенкевичевѣ, побачимо. Онъ каже, що буде опиратись на „nieublaganej prawdziwosci historycznej“. Дай Боже!

Антика РУКЕРА во Львові
порукає 1315 63-7
роєу красоти и веикий косметики такъ че-
режъ мене якъ и ишия фирмы поручаи.

Смолова текстура дахова (Stein-Dachpappe)

въ плитахъ и званоъ якъ такожь и цвяхи до
нихъ, готову масу терову до помазуваня даховъ,
геръ зъ угля камбиного и деревяни, смолу ас-
фальтову, щбти до помазуваня поручае въ най-
блшихъ родахъ и по цбнахъ найристунибшихъ
ГИБНЕРЪ и ГАНКЕ
у Львові.

КАСЫ
Огнетревал и безпечни отъ влому
СИМОНЪ ДЕГЕНЪ,
1390 24-? у Львові, ч. 19 ул. Валова.

Укончена семинаристка
отъ кблкакѣтню практикою, удбляюча веѣхъ
шкбльныхъ предметв въ рускбмъ, польскбмъ
и вѣмецкбмъ языкѣ, а на жадане такожь языка
францускаго и основноя гры на фортепьянѣ,
приняла бы заразъ мѣсе въ рускбмъ священничбмъ
домѣ до науки дѣтей, коли-бъ можна було, въ мѣ-
сцевости подббркбй и недалеко стация желъзничнй.
О близши вѣсти проситъ относительно на
адресу: С. А. Львові, ул. Жовквбска Ч. 59.

Оливу машинову
до
ЛЪКОМОБИЛЬ,
МОЛОТѢЛЬНЬ РУЧНЫХЪ,
ТАРТАКОВЪ,
МЛЫНОВЪ ПАРОВЫХЪ И ВОДНЫХЪ
И въ загалъ до всякого ишиного ужитку
въ господарствѣ,
Смавило
до осей желъзныхъ,
СѢрчаный мѣдикъ
(синій камѣнь)
такъ гуртомъ якъ и частями поручае
по найдешевниихъ цбнахъ
Складъ фабричний ФАБЪ, ЛЯКЕ-
РОВЪ, ПОВОСТОВЪ, ХЕМИКАЛНЙ,
КИШОВЪ ГУМОВЫХЪ и АРТИКУ-
ЛОВЪ БРОВАРСКИХЪ, заразомъ и
торговля материаловъ.
ГИБНЕРЪ и ГАНКЕ
1407 у Львові, 7-?
Рипонъ ч. 38.

ВСЕЧЕСТНЕ ДУХОВЕНСТВО
трехъ обрядовъ найде потребнй указани укладаи фасій, въ
цѣли урегуловани дотаций въ мысль новой ustawy о упосажено
яниру беспроводночю маючюся предложити, въ брошурѣ подъ за-
головк: "Ustawa kongrualna i sposób jej wykonania", выданой
заходоми редакци "Wiadomosci katoliczkie". Ustawa и розпоря-
женье министеральне суть поданй въ вѣмецкбмъ и польскбмъ
языкахъ.
Брошуру набути можна въ Администраци "Wiadomosci
katoliczkie" во Львові, пляцъ Бернардинскій ч. 7. Предлати-
телъ "Wiadomosci katol." и "Bonus Pastor" за 60 кр. въ мѣст-
цы, а 66 кр. съ пересылкою почтовою; непределатителъ за
80 кр. въ мѣстцы, а 86 кр. съ пересылкою почтовою по надб-
сланию належитости. 2-2

Цѣс. кор. уприв.
ГАЛИЦКІЙ АКЦИОННЫЙ БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
выдае во Львові и черезъ филии
въ Краковѣ, Черновцахъ и Тернополи
АСИГНАТЫ КАСОВІ
4 процентові платнй въ 30 днѣвъ по выповѣдженю.
4 1/2 " " " 60 " " "
Львові, 7 счня 1884.
ДИРЕКЦІЯ. (1848 37-7)

5 килеві
БОЧОВКИ ВІНА
порукає
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛІЙСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВІНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
1257 (39-52) ВЪ ТЕРНОПОЛІ
1 бочовка Гегелійского столового . 2 зр. 10 кр
1 " Гегелійского столового луч-
шой якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 зр.
1 " Самородного вытравного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " "
Червоной вина: 1 бочовка Vizontai 2 " 50 "
1 бочовка Vizontai старе 3 " "
Повыше наведені цбны розумѣются вразѣ
съ бочовкою окованою желъзными обручами и о-
плаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благо-
оکنونий отбяратель жадныхъ болше коштбвъ
не поноситъ. Кушуючи
вина особисто тольо у
продуцентбвъ ручитъ за
здорові добрй, натураль-
ный и лучший вина якъ зъ
Вершець, и просятъ о ла-
окавий замовленя.

Будапе-
штєньскій ЛОСЫ вѣста-
вовй по 1 зр. 4.000
выграныхъ
Голо на выграна готбвкою, по отгягленю лашъ 1%
100.000 зр.
11 лосбвъ 10 зр.
Администраци лотерия выстав.
зр. въ Будищєхъ, ул. Андрасого 43.

"НАРОДНА ТОРГОВЛЯ"
у Львові, Станиславові, Черемышли, Тернополи и Дрогобычи
порукає изъ своихъ богато заосмотренныхъ складбвъ
по дешевыхъ цбнахъ
Ка в у
Ч а й,
Цукоръ,
Оливу,
Оцетъ,
Сыры швайцар. брынзю,
Мѣдъ прѣсный и пити,
Овочъ ложий,
Корѣнью,
Сардинки, сеledнѣ,
Горѣлки,
Ликеры, Румъ,
Вина въ бутылкахъ
и барылкахъ,
Мыло, мыла до рукъ,
Крохмалъ, фарбуку,
Корки,
Смавило на пожь,
Свѣчи црк. и стол.,
Вѣскъ,
Цвѣты до свѣчокъ,
Кадлы,
Карты,
Воды имперальны,
Вѣлкій роды шѣтокъ (тоа-
летный, до подблгы, до
обуви и до кошей),
Масу до подблгы,
Шварцъ безъ витріюлю,
Цапѣръ,
Перъ, ручки,
Оловцѣ,
Лакъ,
Червилко (атрамонтъ),
Порошокъ на овяды.

"ПОРВАЛАСЬ НИТКА!"
Коледія на 4 сирами.
Написавъ Олександръ Я. Конискій.
25 Цѣна 30 кр. а в. 25
Въ м. VIII-цѣ, сторбнѣ 73. — Набути можна черезъ Редакцию
"Дѣла". Съ высылкою по-за Львові 32 кр. за примѣрникъ.

"Найдеши и Карпатскъ". Орта husolska. Napsal
Frajtloak Kahof. Въ изюстронивѣмъ тмдиозвику
приводитъ "Zlatá Praha" мѣститои актъ-разѣ теперь
(ч. 33, 34 и 35) выше названа розбѣда и. Фр.
Ржегоржа, молодого писателя чешского, проживаю-
го въ оаѣ Валовой подѣ Львовомъ. Авторъ на
чѣго въ оаѣ Валовой и оаѣ Львовомъ, въ на-
шадѣхъ печатаного въ изюграичного подае харак-
теризу котораичного въ нашадѣхъ выдавахъ мате-
риалу колаичныхъ оыршкѣвъ (гайдамакѣвъ),
терроризу колаичныхъ оыршкѣвъ (гайдамакѣвъ),
а годовно Добуша. Жаль тольо, що и. Ржегоржъ,
цѣтуючи въ рускбмъ ораганатѣ народий иѣиси
про оыршкѣвъ и Добуша чешскоо правосицею,
показывае нашу вымову. Оаъ именю наше "и"
перешичуе некою черезъ "i", наше "ä" черезъ
перешичуе "ä" и т. д. Зъ той причиноы выхолитъ такъ сло-
во на нашъ языкъ "voda", "piti" замѣстъ "pytu", "iti"
(rytu), "ditička" (dutyčka), "vëdňi" замѣстъ "vir-
(vir)tu", "ditička" (dutyčka), "ladnuj" (ladnyj)
и т. д. Ржегожъ тля замѣти въ надѣтѣ, що на бу-
дуще и. Ржегоржъ и другі писателѣ чешскі ох-
татъ беретти чистоту вымовы нашего языка...
— Crtу kuzacka. Napsal Edward Jelinek. (Salonni
biblioteka.) Цѣна 90 кр., въ гарнбй оправѣ 1 зр.
90 кр. Въ згаданой книжкѣ находится 13 образ-
ковъ (чертъ) зъ жита козацко-украиньского. Пред-
метъ до тыхъ образковъ прибиравъ и. Блашекъ
подчасъ своиою гостини на Украинѣ. Чехи хва-
лятъ дуже сей зббрникъ образковъ зъ оаторны
поэтичноо и эстетичноо. Годилось-бы, чтобы хто
зъ Русийдѣвъ перечиталъ ихъ и здавъ зъ нихъ
справу, на охблко и. Блашекъ вѣрно появъ мя-
нуший и тепершій бытъ руско-украиньского
народу. Петербургскій "Кгажъ" уважалъ потреб-
нымъ, вгадуючи о книжкѣ и. Блашки, прийтити,
що и. Блашекъ описавъ свои образки безъ выхо-
дкѣвъ противъ польскихъ шляхти, котра подчасъ
гостини и. Блашки на Украинѣ сердечно его ви-
тала и приѣмала. Треба ще и то додати, що и.
Блашекъ пише корреспонденту до варшавскаыхъ
литературныхъ часописей польскихъ и въ загалѣ
есть горячѣмъ пропагаторомъ взаимного оибнани
вѣихъ Славянъ ижъ собою.

Перелиска Редакци и Администраци.
Вл. М. Кад. въ Тернові. Дося заплачено лише
по колаецъ лютого с. р. — Веч. М. К. въ Хр. До
колаецъ року ще 1 зр. — Вл. Ост. А. въ Ст. Запла-
чено до колаецъ лина. — Веч. В. Дор. въ Миз. Дося
заплачено за пбвъ року. — Веч. В. Дав. въ Тух.
Заплачено до колаецъ лина. — Вл. М. Б. въ Ром.
Дося заплачено до колаецъ мая. — Веч. Зах. П. въ
М. Дося заплачено за "Бабла. и. пов." до колаецъ
року, а за "Дѣло" до колаецъ падолота. — Вл.
Дрѣ Я. О. въ Катарро. Ляствъ Вашъ одержали. В.
Бон. нема вже отъ довшого часу у Львові, а
яка его теперь адреса, не знаемо. Коли дбнае-
моетъ, сейчасъ вышлемо. — Вл. Г. въ Х. Дося мае
оокобѣ; шо дальше буде, не вгадае. — Веч. I. З.
въ А. Въ слѣдуючбмъ числѣ. — Вл. Сид. В. въ Бжеску.
Пбсла нашадѣ рахункибвъ. Вы маете заплачено
лишь до колаецъ червня с. р. Два 15 счня 1 зр.,
24 марта 3 зр., а теперъ 2 зр. Чя пбсла марта
Вы шо приолали? — Вл. Чит. въ Добростанахъ. За-
плачено лишь за сѣчень с. р. Мы вынатово Вамъ
высылаемо такъ дово, але просимо поснѣшати
отъ выровнаниемъ великою залеглости. — Веч. Ки-
принъ (авторъ "Учебника сѣтву"). Просимо пода-
ти свою тепершню адресу о. Дан. Талачкевичу
въ Закомарю, и. Ожидбвъ. — Вл. Б. И. въ И. Шо
дѣлоя отъ нашюо вандруючюю молодежо, де она,
вже отъ тыждаи авѣ слыху авѣ дыху. Щобы
котрый вандруючи молодець хочъ карткою кор-
респондентичною подавъ редакци звѣстку, такъ и
то иѣ. Зъ той причиноы мы и фейлетонъ про
вандрбвку мубѣла перервати.

Table with 4 columns: Name, Issue/Volume, Price, etc. Entries include 'Правда', 'История руска Костомарова', 'Барвинского томъ I', etc.

Въ друкарни товариства им. Шевченка
(ул. Академична Ч. 8)
можно дбстати по нижней цбнѣ:
Рочники часописи "Правда":
Рочникъ V зъ р. 1872 . . . 2 зр.
" VI зъ р. 1873 . . . 2 зр.
" IX зъ р. 1876 . . . 2 зр.
" X зъ р. 1877 . . . 2 зр.
" XI зъ р. 1878 часть лит. 2 томы . 1 зр.
" XII зъ р. 1879 . . . 2 зр.
" XIII зъ р. 1880 часть I . . . 50 кр.
" зъ р. 1884 часть II . . . 1 зр.
Крбмъ того можна набути:
Дальше можна набути слѣдуючи выданя б.
редакци "Правды":
1. "История руска Костомарова", перекладъ Ол.
Барвинского томъ I за 60 кр., т. II за 50
кр., т. III за 60 кр.; воѣ 3 томы разомъ за
1 зр. 50 кр.

"Скошеный цвѣтъ"
образокъ въ галицкого жьтѣ
Василя Барвѣнка.
Цѣна 1 зр., съ пересылкою
1 зр. 20 кр.
Дбстати можна въ адми-
нистраци "Дѣла" або въ
книгарни Ставропигийскбй.

Завѣдомленье.
Дуже користне для Роди-
чѣвъ, посылаючиъ дѣти
до шкбл въ Тернополи.

Порукаєся уиѣщєне для
учениковъ зъ всякихъ шкбл,
мужескихъ и жѣночихъ, отъ
кореспетиторамъ або безъ
нихъ, отъ харчємъ и отъ на-
уками чужихъ языковъ, гръ
на фортепьянѣ, отъ всякою о-
пѣкою родителъскою, ста-
рѣннствою, дблостею и т.
д. Совѣстно занате дѣтѣ-
ми еств пѣвие въ чсто руск-
омъ домѣ. За совѣтнбствъ
и моральность ручатся.
Урашаю о члененнй
зголошена завчуо пасожени-
но и лично подѣ адресою,
якъ низше. 1-4
Съ высокимъ поважаньемъ
В. А. Зелинскій.
Бюро вывѣдуоче въ Тернополи,
улиця Паньска, будынокъ
ц. к. Дирекци фивансовоо.

Найдешевше руске литерату-
ре издавничтво "Руско-укра-
иньска Библиотєка Евгєниѣ Ф.
Лесницкого", выхолитъ у Ль-
вові почавши отъ 1-го грудня р.
1884.

Дося вышло 10 выпусковъ, б-
нимаючи слѣдуючи литературный ма-
териалъ:
1. Запорожцѣ, оповѣдане Ивана Пе-
ч. Л-Девичского . 10 кр.
2. Сошии мары молодого пѣтницѣ,
оповѣдане В. Барвинского 10 кр.
3-4. Оповѣданя Олекси Сторожен-
ка (Серия перша) перваго 20 кр.,
по вышученю ооовѣщенионныхъ за-
стей 10 кр.
5. Prisma Vega, поеснй Юлиѣ Швай-
царѣ 10 кр.
6. Оповѣданя Д. Мордовцова 10 кр.
7-10. Юри Горювенко, повѣсть Кри-
сто тенка 40 кр.
Предлатувамти можна на болше
число выпусковъ паралл., порѣшати
отнѣсетни куюту (1 або 2 зр.) на русъ
выдавчи (ул. Словацкого ч. 6). Замо-
лати можна такожь поодинокй выпускъ,
додаючи за поодинокй выпускъ 2 кр.,
а за подинокй 5 кр. на оплату порта.

Въ Самборѣ
Прѣ 78 въ рынку (на
противѣ колаецъ Бернар-
диньского) найдутъ учени-
нишню гимназию за у-
мѣрену цбну примѣщєне и
родителъскоу оиѣку. Надбѣрѣ
веде о. катахати гимназиль-
ныхъ.
Юлиѣ Гмитригъ
вдова по овяденику.

При надходячбмъ торжествѣ
святотомодѣвскбмъ
порукає
Товариство "Провѣта" книжкою:
ЖИТЬЕ
ПРОСВѢТИТЕЛѢВЪ СЛAVянъ
святыхъ равноапостольныхъ
Кирила и Методія
напи-
Архъ Ю
Цѣна 12 кр., съ 14 кр.